

Ši istorija yra apie meškėną, vardu Mikas, ir apie tai, kaip dėl vienos keistos dienos įvykių jo BLOGAS elgesys virto į GERĄ.

Mikas elgėsi ne šiaip blogai, jis elgėsi siaubingai!

Meškėnas niekada nesakydavo „prašom“.

Jis niekada neištardavo „ačiū“.

Jam nė į galvą nešaudavo padėti kitiems.

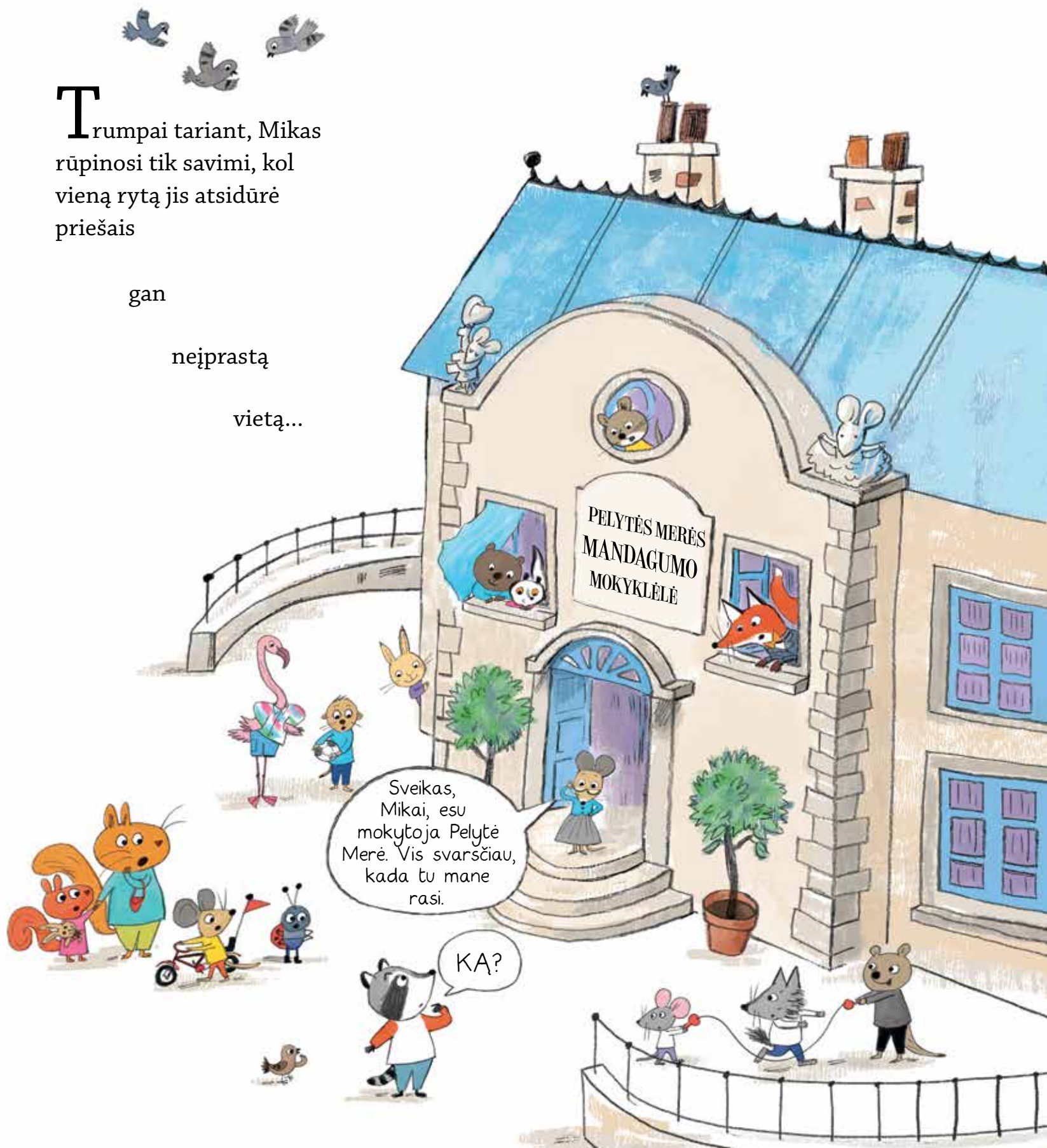
Jis niekada nesivargindavo atsiprašyti.

T rumpai tariant, Mikas rūpinosi tik savimi, kol vieną rytą jis atsidūrė priešais

gan

neįprastą

vietą...

Sveikas, Mikai, esu mokytoja Pelytė Merė. Vis svarščiau, kada tu mane rasi.

KA?

Pelytė Merė nusivedė Miką į savo mokyklą.
 – Būk geras, ateik pas mus mokytis, – pakvietė Pelytė Merė. – Netrukus sužinosi, kaip gražus elgesys pakeičia mūsų gyvenimą.

Tą akimirką pasirodė du smarkuoliai bebrukai. Berdami mandagius žodžiais, jie brovėsi laiptais žemyn, norėdami pasisveikinti su mokytoja Pelyte Mere.

– Mandagus elgesys nėra vien gražūs žodžiai, – paaikškino Pelytė Merė. – Tai ir rūpestis dėl kitų.